Dosarul nr. 2-475/24
2-24056252-08-2-24052024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 ianuarie 2025 or. Anenii Noi

Judecătoria Căușeni (sediul Anenii Noi)
Instanța de judecată constituită din:
Preşedintele şedinţei, judecător Nicolae Ghedrovici
Grefier Liudmila Sucitu

examinând în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Potereanu Denis în interesele lui Gorodinskii Alexei împotriva lui Biriucov Igor cu privire la restabilirea onoarei, demnității, reputației profesionale prin dezmințirea informației defăimătoare, prezentarea scuzelor publice și încasarea despăgubirilor cu titlu de prejudiciu moral,

A C O N S T A T A T :

La data de 24 mai 2024, Judecătoria Anenii Noi a înregistrat cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Potereanu Denis în interesele lui Gorodinskii Alexei împotriva lui Biriucov Igor cu privire la restabilirea onoarei, demnității, reputației profesionale și încasarea despăgubirilor cu titlu de daună morală și materială.

Cererea de chemare în judecată a fost repartizată, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Nicolae Ghedrovici.

Argumentele participanţilor la proces:

În **motivarea cererii**, avocatul Potereanu Denis în interesele lui Gorodinskii Alexei a indicat că, pe data de 29.03.2024, cet. Biriucov Igor l-a denigrat în formă scrisă pe rețeaua Facebook, a scris comentarii ce contravin realităţii, în acest sens a abuzat moral persoana sa, în acest sens citează cele scrise de dumnealui „Откуда в делегаций негодяи и проходимцы в лице Городинского?, în română traducându-se „De unde în delegație ticăloși și escroci ca Gorodinskii?”.

Astfel, cet. Biriucov Igor l-a defăimat, a răspândit informații false care îi lezează onoarea, demnitatea şi reputația profesională şi personală. Prin răspândirea acestor declarații false cu privire la fapte şi judecăţi de valoare, fără substrat factologic suficient, or domnul Biriucov Igor la data de 29.03.2024, a indicat direct la persoana sa prin referire la numele de familie că el este „негодяй” tradus în română „ticălos”, i-a lezat cum a citat supra demnitatea, onoarea şi reputația personală.

Având în vedere că judecăţile de valoare, relatările cu privire la fapte și informațiile defăimătoare răspândite de Biriucov Igor publicului larg, sunt false având și un caracter defăimător, expresii/limbaj cu caracter negativ prin care a permis identificarea persoanei sale, prin urmare acțiunile acestuia în răspândirea acestor informații false, cu privire la fapte și a prejudecăţilor de valoare fără substrat factologic, suficient i-au lezat onoarea, demnitatea

şi reputația profesională şi personală, consideră că în temeiul art. 7 al Legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, urmează să fie restabilit integral în drepturile lezate de pe urma acțiunilor ilegale ale acestuia.

Sub aspectul prejudiciului moral, având în vedere suferințele psiho-emoționale profunde provocate de Biriucov Igor, într-o manieră în care i-a fost lezată nu doar onoarea şi demnitatea, dar şi reputația profesională și personală, la capitolul prejudiciului moral îl evaluează ca fiind echitabil într-un echivalent bănesc egal cu 10 000 (zece mii) lei moldoveneşti.

Reieşind din raționamentele expuse și cele ce succed, consideră imperios necesar ca cet. Biriucov Igor să dezmintă informația defăimătoare prin aceeaşi modalitate sau prin orice alt mijloc care ar face cunoscută dezminţirea informației defăimătoare persoanelor cărora a fost răspândită informația defăimătoare (ca mijloc adecvat consideră necesar să publice în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau într-un alt mijloc de informare cu acoperire națională un articol cu dezminţirea informației defăimătoare) și să prezinte scuze publice în modul următor: „Eu Biriucov Igor, dezmint declarațiile făcute public în adresa domnului Gorodinskii Alexei la data de 29.03.2024, prin intermediul reţelei de socializare Facebook și precizez, că declarațiile mele despre Gorodinskii Alexei în rețeaua de socializare Facebook, sunt relatări false, cu privire la fapte şi judecăţi de valoare fără substrat factologic suficient, motive pentru care, exprim scuze publice Dlui Gorodinskii Alexei pentru aceste declarații false şi intenţionat defăimătoare”.

În consecință, având în vedere circumstanțele de fapt indicate supra, se reține că declarațiile menționate şi maniera arogantă manifestate prin cuvinte bădărăneşti, în care au fost exprimate de către cet. Biriucov Igor, arătând direct la persoana sa sunt intenționat defăimătoare, constituind insultarea, calomnierea şi amenințarea sa, constituind o intervenţie nejustificată și o imixtiune în viaţa personală și profesională echivalând în consecință cu un atac la viaţa şi integritatea personală şi profesională, fapte care au avut un efect negativ asupra reputației sale, fiind înjosit inclusiv şi calitatea sa de cetăţean de bună credinţă în fața publicului larg de pe facebook.

Ca urmare, consideră că informațiile defăimătoare în privinţa sa, se referă la fapte care sunt false și nu se bazează pe un substrat factologic suficient, prin ce i-a fost încălcat dreptul la respectul onoarei, demnităţii şi reputației profesionale și personale în urma căreia i-a fost cauzat un prejudiciu moral exprimat prin suferinţe psihice provocate de denigrarea sa şi determinate de caracterul ofensator şi calomnios al relatărilor publice răspândite.

Pornind de la dispozițiile art. 32 alin. (1), (2) din Constituția Republicii Moldova, se reține că oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

Conform art. 3 alin. (1), (2) şi (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei. Libertatea de exprimare protejează atât conţinutul, cât şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează.

Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea

şi morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

Or, libertatea de exprimare reprezintă unul din fundamentele esenţiale ale societății democratice care asigură dezvoltarea ei şi autorealizarea fiecărei persoane (Iladyside către Regatul Unit, 07.12.19 76, § 49). Astfel, pentru a se stabili dacă a fost defăimată reputația persoanei în raport cu libertatea de exprimare prin prisma standartelor CEDO, este necesar de a fi aplicată procedura triplului test şi a verifica dacă ingerința în libertatea de exprimare este prevăzută de lege, dacă are un scop legitim şi dacă este necesară într-o societate democratică.

În această ordine de idei, se reține că potrivit art. 7 alin. (1) şi (2) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația este falsă, defăimătoare și dacă permite identificarea persoanei vizate de informație.

Reieşind din prevederile art. 43 alin. (1) şi (2) din Codul civil, (1) În condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege.(2) Aceste drepturi sînt insesizabile și inalienabile.

În interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepţia pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate şi este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate. Respectiv, orice atingere adusă demnităţii şi reputaţiei persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relaţiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.

De aici și interesul legitim precum şi dreptul de a solicita dezmințirea informației, precum şi repararea prejudiciului moral, iar restabilirea persoanei mele în drepturi urmează a fi făcută de dumneavoastră având în vedere faptul că informaţia este falsă şi judecăţile de valoare sunt lipsite de substrat factologic suficient.

Relevant este şi faptul că în conformitate cu art. 13 al CEDO, orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale, iar potrivit art. 10 al CEDO, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protecţia sănătății, a moralei, a

reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informaţiilor confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

În contextul celor expuse, subliniază că Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010 are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum și un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare și apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private şi de familie ale persoanei. În acest context, prezintă relevanță că legislatorul admite restrângerea libertății de exprimare pentru protejarea unui interes legitim, în cazul în care restrângerea este proporţională cu situația care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat. Raportând la caz prevederile enunțate în coroborare cu relatările stabilite se evidențiază că informațiile răspândite, se referă la persoana mea cât şi la reputația profesională și personală astfel, se determină în mod indubitabil că informațiile răspândite mă vizează anume pe mine.

La caz sunt incidente şi prevederile art. 24 alin. (1), (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, potrivit cărora, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspândit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat. Pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informației, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspândită este de interes public.

La 17.04.2024 a înaintat prin intermediul Poştei Moldovei cerere prealabilă solicitând cet. Biriucov Igor dezmințirea informației defăimătoare, cu exprimarea scuzelor și compensarea prejudiciului moral cauzat.

Astfel, raportând circumstanțele de fapt la aceste norme de drept, relevă că defăimarea a avut loc la data de 29.03.2024, iar cererea prealabilă fiind depusă la data de 17.04.2024 a fost depusă în termenul legal de 20 zile de la defăimare, acordând cet. Biriucov Igor un termen de 5 zile pentru dezmințirea informației defăimătoare.

Ca urmare, la data de 22.04.2024 de către avocatul Denis Potereanu a fost recepționat scrisoarea cu avizul recepționat de la Poșta Moldovei, în acest sens până la data de 27.04.2024 cet. Biriucov Igor urma să dezmintă informația defăimătoare, însă până la moment nu au fost întreprinse careva acțiuni în acest sens.

Conform art. 17 al Legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, Cererea de chemare în judecată cu privire la defăimare poate fi depusă în termen de 30 de zile. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă; b) data expirării termenului pentru examinarea cererii prealabile.

Este de menționat că cererea prealabilă nu a fost examinată de către cet. Biriucov Igor iar data limită a examinării a expirat la 27.04.2024, în acest sens la moment calendarul datează data de 24.05.2024, zi în care a fost depusă cererea de chemare în judecată în termenul legal de 30 de zile.

În drept, își întemeiază cererea în temeiul art. 1, 2, 3, 7, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 24, 26, 29 ale Legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, art. 10, 11,

14, 15, 16, 512, 610, 1422 și 1423 din Codul civil al RM, art. art. 15, 26, 32 din Constituţia RM, art. 6, art. 10 § 2 şi art. 13 din CEDO.

Astfel, avocatul Potereanu Denis în interesele lui Gorodinskii Alexei solicită obligarea cet. Biriucov Igor, a.n. 13.01.1969 să dezmintă informația defăimătoare prin aceeaşi modalitate sau prin orice alt mijloc care ar face cunoscută dezminţirea informației defăimătoare persoanelor cărora a fost răspândită informația defăimătoare și să prezinte scuze publice în modul următor: Eu Biriucov Igor, dezmint declarațiile făcute public în adresa domnului Gorodinskii Alexei la data de 29.03.2024, prin intermediul reţelei de socializare Facebook și precizez, că declarațiile mele despre Gorodinskii Alexei în reţeaua de socializare Facebook, sunt relatări false, cu privire la fapte și judecăți de valoare fără substrat factologic suficient, motive pentru care, exprim scuze publice Dlui Gorodinskii Alexei pentru aceste declarații false și intenţionat defăimătoare"; achitarea în beneficiul reclamantului a sumei de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 17 ianuarie 2025, **avocatul Roșca Andrei, în interesele pârâtului Biriucov Igor a depus o referință** la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Potereanu Denis în interesele lui Gorodinskii Alexei împotriva lui Biriucov Igor cu privire la restabilirea onoarei, demnității, reputației profesionale prin dezmințirea informației defăimătoare, prezentarea scuzelor publice și încasarea despăgubirilor cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea referinței, a indicat că acțiunea depusă de Gorodinskii Alexei către Biriucov Igor cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale nu o recunoaşte, o consideră neîntemeiată și solicită să fie respinsă integral, din următoarele considerente.

Menționează că Biriucov Igor nu a făcut la 29.03.2024 careva declarații publice despre sau în adresa reclamantului Gorodinskii Alexei, prin intermediul reţelei de socializare Facebook.

Potrivit art. 118 CPC alin. (1), fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit alin. (1) art. 24 (Sarcina probațiunii) din Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informația; b) informația îl vizează şi este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă, sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența și cuantumul prejudiciului cauzat.

Contrar prevederilor legale citate supra, reclamantul Gorodinskii Alexei nu a dovedit circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale şi anume nu a demonstrat că: informația permite identificarea persoanei reclamantului Gorodinskii Alexei; informația a fost răspîndită de pîrîtul Biriucov Igor; informația î-l vizează pe reclamantul Gorodinskii Alexei; informația este defăimătoare; informația constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esență falsă; judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; existența și cuantumul prejudiciului moral cauzat.

Or, reclamantul nu și-a executat sarcina probațiunii stipulată în alin. (1) art. 24 din Legea nr. 64 din 23.04.2010.

În concluzie conchide că, nu sunt temeiuri pentru a admite cererea reclamantului Gorodinskii Alexei privind obligarea lui Biriucov Igor să dezmintă informația defăimătoare, prin aceeaşi modalitate prin care a fost răspândită informația, sau prin orice alt mijloc.

Concomitent, din considerentele că pretenţiile privind repararea prejudiciului moral sunt subsecvente pretenției cu privire la obligarea lui Biriucov Igor de a dezminţi afirmaţiile false şi defăimătoare, consideră că acestea trebuie să fie respinse ca neîntemeiate.

Pornind de la cele menționate solicită respingerea ca neîntemeiată a acțiunii civile intentată de Gorodinskii Alexei către Biriucov Igor privind apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei profesionale, dezminţirea informației şi repararea prejudiciului moral.

Elucidarea poziției și prezenței participanților la proces:

În ședința de judecată, *reclamantul Gorodinskii Alexei,* nu s-a prezentat.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Gorodinskii Alexei, *avocatul Potereanu Denis*, nu s-a prezentat, a solicitat examinarea cauzei în lipsa acestuia cu admiterea cererii.

În ședința de judecată, *pârâtul Biriucov Igor,* a solicitat respingerea cererii.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Biriucov Igor, *avocatul Roşca Andrei,* a solicitat respingerea cererii.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind opinia participanților la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată prin prisma înscrisurilor atașate la acțiune, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată urmează ***a fi respinsă integral ca fiind neîntemeiată***, din considerentele expuse *infra*.

Conform ***art. 26 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă***, procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei.

În conformitate cu prevederile ***art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă***, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform ***art. 117 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă***, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Conform ***art. 121 Cod de procedură civilă***, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială

concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Iar, în conformitate cu ***art. 239 Cod de procedură civilă***, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Instanța de judecată reține că la data de 24 mai 2024, Judecătoria Anenii Noi a înregistrat cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Potereanu Denis în interesele lui Gorodinskii Alexei împotriva lui Biriucov Igor cu privire la restabilirea onoarei, demnității, reputației profesionale și încasarea despăgubirilor cu titlu de daună morală și materială.

Potrivit cererii, pe data de 29.03.2024, cet. Biriucov Igor l-a denigrat în formă scrisă pe rețeaua Facebook, a scris comentarii ce contravin realităţii, în acest sens a abuzat moral persoana sa, în acest sens citează cele scrise de dumnealui „*Откуда в делегаций негодяи и проходимцы в лице Городинского?*”, în română traducându-se „*De unde în delegaţie ticăloşi şi escroci ca Gorodinskii*?”.

Astfel, cet. Biriucov Igor l-a defăimat, a răspândit informații false care îi lezează onoarea, demnitatea şi reputația profesională şi personală. Prin răspândirea acestor declarații false cu privire la fapte şi judecăţi de valoare, fără substrat factologic suficient, or domnul Biriucov Igor la data de 29.03.2024, a indicat direct la persoana sa prin referire la numele de familie că el este „негодяй” tradus în română „ticălos”, i-a lezat cum a citat supra demnitatea, onoarea şi reputația personală.

Având în vedere că judecăţile de valoare, relatările cu privire la fapte și informațiile defăimătoare răspândite de Biriucov Igor publicului larg, sunt false având și un caracter defăimător, expresii/limbaj cu caracter negativ prin care a permis identificarea persoanei sale, prin urmare acțiunile acestuia în răspândirea acestor informații false, cu privire la fapte și a prejudecăţilor de valoare fără substrat factologic, suficient i-au lezat onoarea, demnitatea şi reputația profesională şi personală, consideră că în temeiul art. 7 al Legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, urmează să fie restabilit integral în drepturile lezate de pe urma acțiunilor ilegale ale acestuia.

Sub aspectul prejudiciului moral, având în vedere suferințele psiho-emoționale profunde provocate de Biriucov Igor, într-o manieră în care i-a fost lezată nu doar onoarea şi demnitatea, dar şi reputația profesională și personală, la capitolul prejudiciului moral îl evaluează ca fiind echitabil într-un echivalent bănesc egal cu 10 000 (zece mii) lei moldoveneşti.

Reieşind din raționamentele expuse și cele ce succed, consideră imperios necesar ca cet. Biriucov Igor să dezmintă informația defăimătoare prin aceeaşi modalitate sau prin orice alt mijloc care ar face cunoscută dezminţirea informației defăimătoare persoanelor cărora a fost răspândită informația defăimătoare (ca mijloc adecvat consideră necesar să publice în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau într-un alt mijloc de informare cu acoperire națională un articol cu dezminţirea informației defăimătoare) și să prezinte scuze publice în modul următor: „Eu Biriucov Igor, dezmint declarațiile făcute public în adresa domnului

Gorodinskii Alexei la data de 29.03.2024, prin intermediul reţelei de socializare Facebook și precizez, că declarațiile mele despre Gorodinskii Alexei în rețeaua de socializare Facebook, sunt relatări false, cu privire la fapte şi judecăţi de valoare fără substrat factologic suficient, motive pentru care, exprim scuze publice Dlui Gorodinskii Alexei pentru aceste declarații false şi intenţionat defăimătoare".

La 17.04.2024 a înaintat prin intermediul Poştei Moldovei cerere prealabilă solicitând cet. Biriucov Igor dezminţirea informației defăimătoare, cu exprimarea scuzelor și compensarea prejudiciului moral cauzat.

Instanța reține că ***art. 1 alin. (1) al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare***, definește scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

La ***art. 2 al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare*** este specificat, *inter alia* că termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii: *defăimare* – răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei; *răspîndire a informaţiei* – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată); *informaţie* – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; *fapt* – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită; *judecată de valoare* – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; *interes public* – interes al societăţii (şi nu simpla curiozitate a indivizilor) faţă de evenimentele ce ţin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau faţă de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societăţii sau al unei părţi a ei; *persoană publică* – persoană care exercită funcţii publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziţiei sociale sau altor circumstanţe, trezeşte interesul public; *dezminţire* – infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realităţii.

Potrivit ***art. 32 alin. (1) şi (2) din Constituţia Republicii Moldova***, potrivit căruia oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

În același context, ***art. 3 alin.(1) al Legii nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare***, prevede că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei.

Pe de altă parte, în ***art. 7 alin. (1)-(2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare*** se arată că, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația este falsă, defăimătoare și *dacă permite identificarea persoanei vizate de informație*.

În conformitate cu ***art. 15 alin. (1)-(2) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010***, persoana care se consideră defăimată poate solicita, prin cerere prealabilă, autorului informaţiei şi/sau persoanei juridice care a răspândit-o rectificarea sau dezmințirea informației defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor şi compensarea prejudiciului cauzat. În caz de deces al persoanei defăimate, cererea

prealabilă se depune de către persoana interesată. Cererea prealabilă se depune în termen de 20 de zile de la data la care persoana a aflat sau trebuia să afle despre informația defăimătoare. Acesta este un termen de prescripţie. La împlinirea unui an din ziua defăimării, persoana nu poate solicita repunerea sa în termenul de depunere a cererii prealabile.

Potrivit ***art. 16 alin. (1) – (5) din Legea cu privire la libertatea de exprimare***, cererea prealabilă se examinează în termen de 5 zile de către autorul informației şi, după caz, de către persoana juridică ce a răspândit această informație. Dacă se constată că informația la care se referă cererea prealabilă este falsă sau nu se bazează pe un substrat factologic suficient, persoana juridică ce a răspândit informația sau autorul informației satisface cererea prealabilă, fiind obligat să efectueze, după caz, rectificarea sau dezmințirea informației defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor şi compensarea, la cerere, a prejudiciilor cauzate. Rectificarea sau dezmințirea informației, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor se efectuează în termen de 15 zile de la data examinării cererii prealabile, iar dacă informația a fost răspândită de mass-media şi publicația sau emisiunea care a răspândit această informație apare mai rar decât o dată la 15 zile, în următorul număr sau emisiune. Plata compensațiilor în temeiul cererii prealabile se efectuează în termen de 15 zile de la data examinării cererii prealabile sau într-un alt termen convenit de părţi. În cazul refuzului de a satisface, integral sau parţial, cererea prealabilă, persoana lezată poate depune cerere de chemare în judecată.

Iar, ***articolul 17 alin. (1) al Legii cu privire la libertatea de exprimare***, statuează că, cererea de chemare în judecată cu privire la defăimare poate fi depusă în termen de 30 de zile. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă; b) data expirării termenului pentru examinarea cererii prealabile.

În conformitate cu ***art. 24 alin. (1) al Legii cu privire la libertatea de exprimare***, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspândit informaţia; b) *informaţia îl vizează şi este defăimătoare*; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau; d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat.

Alineatul (2) din același articol prevede că pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) *informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant*; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informaţiei, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspândită este de interes public.

În ce privește dreptul la reputație, instanța de judecată are în vedere că acesta face parte din drepturile personalităţii, drepturi ce ocupă poziția centrală în cadrul drepturilor personale nepatrimoniale aparţinând persoanelor fizice. Totodată, se reține că graniţa dintre onoare şi reputaţie este destul de greu de stabilit, ele putând fi considerate două faţete ale dreptului la demnitate, onoarea fiind un sentiment complex, determinat de percepţia pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputaţia înseamnă felul în care o persoană este apreciată în societate, percepţie ce poate să varieze de la o persoană la alta, cu menţiunea că reputaţia nu este înnăscută, ci este, de cele mai multe ori, dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în viaţa privată sau în cea socială.

Prin urmare, orice atingere adusă demnităţii omului şi implicit, reputaţiei sale, îl expune pe acesta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relaţiilor sociale.

Pe de altă parte, instanța are în vedere că libertatea de exprimare (*informație de interes public*) este fundamentul esenţial al unei societăți democratice, iar sub aspectul exerciţiului dreptului la liberă exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că aceasta cuprinde dreptul de a avea şi de a-şi exprima opinia, dar şi dreptul la informare. Totuși, libertatea de exprimare nu constituie însă o libertate absolută, iar exerciţiul acestei libertăţi este supus unor restrângeri și limitări.

În acest sens, instanța de judecată menționează că, pentru a aprecia dacă libertatea de exprimare a pârâtului urmează a fi limitată prin obligarea de a dezminți informația, este necesar de a stabili raportul proporționalității dintre dreptul la libera exprimare și dreptul la viața privată.

Astfel, din interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepţia pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputaţia înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.

Totodată, instanța reține că, persoana care se consideră lezată poate solicita recunoașterea faptului defăimării sau dezmințirea informației, precum şi repararea prejudiciului moral, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că informația este falsă. Respectiv, aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale.

În acest context, instanța de judecată urmează a stabili dacă susținerile reclamantului care privesc încălcarea dreptului la reputație, onoare și demnitate sunt întemeiate**,** deoarece natura defăimătoare al informațiilor nu se prezumă, acest fapt trebuie de dovedit conform art. 24 din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

Astfel, conducîndu-se de prevederile enunțate, cercetînd materialele cauzei raportate la textul indicat în cerere precum că la 29 martie 2024, cet. Biriucov Igor l-a denigrat în formă scrisă pe reclamant, pe rețeaua Facebook, a scris comentarii ce contravin realităţii, în acest sens a abuzat moral persoana sa prin comentariul „Откуда в делегаций негодяи и проходимцы в лице Городинского?”, în română traducându-se „De unde în delegație ticăloși și escroci ca Gorodinskii?”, instanța de judecată conchide că nu poate fi identificată persoana căreia este adresat.

Or, conform f.d. nr.9, se prezintă o informație ca fiind preluată de pe rețeaua de socializare Facebook, unde se desprinde un comentariu și anume „Откуда в делегаций негодяи и проходимцы в лице Городинского?”, unde nu este indicat un prenume.

Totodată, în partea de jos se prezintă ” A răspunde ca Vladimir Gorodinskii”, care este o altă persoană decît reclamantul Gorodinskii Alexei.

În acest sens, instanța de judecată constată că, contrar art. ***art. 24 alin. (1) al Legii cu privire la libertatea de exprimare***, reclamantul a eșuat să dovedească că <u>*informaţia vizează anume persoana sa.*</u>

Totodată, instanța de judecată notează că, în cadrul ședinței de judecată, pîrîtul Biriucov Igor, a negat că a răspîndit careva informații defăimătoare în privința reclamantului Gorodinskii Alexei, fapt care nu a fost combătut.

În urma celor relatate, instanţa de judecată conchide că reclamantul Gorodinskii Alexei nu a demonstrat caracterul defăimător al informației și nici faptul dacă permite identificarea persoanei vizate de informație, or, informația la care a făcut referire nu poartă un caracter concret şi defăimător în privința lui Gorodinskii Alexei, fiind doar un comentariu pe rețeaua de socializare „Facebook", care nu este adresat în mod direct reclamantului.

Concomitent, trebuie de reţinut că art. 10 protejează informaţiile şi ideile care ofensează, şochează sau deranjează. Acestea sunt cerinţele pluralismului, toleranţei şi liberalismului, fără de care nu există „societatea democratică" *(cauza Handyside v. the United Kingdom, seria A no. 24, p. 23, § 49)*, iar libertatea de exprimare constituie una din fundamentele esenţiale a unei societăţi democratice şi una din condiţiile de bază al progresului ei şi al auto-perfecţionării individuale.

Prin urmare, instanța de judecată constată că, reclamantul Gorodinskii Alexei și reprezentantul său Potereanu Denis nu au răsturnat circumstanțele și argumentele conținute în actele menționate și nu a demonstrat în ce mod pârâtul Biriucov Igor a răspândit relatările calificate drept judecăți de valoare cu substrat factologic suficient.

Subsecvent, în circumstanțele în care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată pretenția principală, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată și pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral.

Reieșind din aceste considerente, instanța de judecată va respinge integral acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către avocatul Potereanu Denis în interesele lui Gorodinskii Alexei împotriva lui Biriucov Igor cu privire la restabilirea onoarei, demnității, reputației profesionale prin dezmințirea informației defăimătoare, prezentarea scuzelor publice și încasarea despăgubirilor cu titlu de prejudiciu moral, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art.art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către avocatul Potereanu Denis în interesele lui Gorodinskii Alexei împotriva lui Biriucov Igor cu privire la restabilirea onoarei, demnității, reputației profesionale prin dezmințirea informației defăimătoare, prezentarea scuzelor publice și încasarea despăgubirilor cu titlu de prejudiciu moral, se respinge integral ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi).

Președintele ședinței,
Judecător Nicolae Ghedrovici
Copia corespunde originalului, judecător Nicolae Ghedrovici